

Degenen die Israël steunen, zullen ook in de rechtszaal naast Israël staan

Inleiding

Sinds 2 maart 2025 heeft Israël een totale belegering van Gaza ingesteld, waarbij alle humanitaire hulp, inclusief voedsel, water en medische behoeften, wordt geblokkeerd, met catastrofale gevolgen, zoals wijdverspreide hongersnood, sterfgevallen en de instorting van gezondheidszorgsystemen. Rapporten beschrijven kinderen die tot skeletachtige toestanden zijn gereduceerd, vergelijkbaar met degenen die uit nazi-concentratiekampen werden bevrijd, en ziekenhuizen die door tekorten geen patiënten kunnen behandelen. Deze acties, door Amnesty International als genocide aangeduid en ondersteund door een recente enquête onder genocidespecialisten, schenden het internationaal humanitair recht (IHR), de Joodse wet (Halacha) en preventieve maatregelen die in 2024 door het Internationaal Gerechtshof (ICJ) zijn bevolen. De genocidezaak van Zuid-Afrika tegen Israël bij het ICJ, gestart in december 2023, wordt versterkt door bewijs van *actus reus* (de fysieke daad) en *mens rea* (opzet) onder de Genocideconventie van 1948. De wettelijke en morele verplichtingen onder de Genocideconventie en het Responsibility to Protect (R2P)-kader, versterkt door de Amerikaanse Foreign Assistance Act, onderstrepen de wereldwijde noodzaak om genocide, de “misdaad der misdaden,” te voorkomen. Dit essay gaat dieper in op deze schendingen, ICJ-bevelen en bewijzen die de zaak van Zuid-Afrika ondersteunen, en benadrukt dat politieke leiders die Israël blijven steunen ondanks sterk bewijs van voortdurende genocide, beschuldigingen van medeplichtigheid en het aanzetten tot genocide en oorlogsmisdaden kunnen krijgen onder internationaal en nationaal recht, wat de diepe morele en historische betekenis van deze crisis onderstreept.

Schendingen van het internationaal recht

Het internationaal humanitair recht, gereguleerd door de Geneefse Conventies van 1949, Aanvullende Protocolen en het gebruikelijke IHR, stelt duidelijke normen voor de bescherming van burgers tijdens gewapende conflicten. De acties van Israël in Gaza schenden verschillende kernprincipes:

1. Bescherming van burgers en verbod op uithongering:

- De Vierde Geneefse Conventie (Artikel 27) verplicht tot humane behandeling van burgers en verbiedt acties die onnodig lijden veroorzaken. Artikel 54 van Aanvullend Protocol I en het gebruikelijke IHR (ICRC-regel 53) verbieden expliciet het uithongeren van burgers als oorlogsmethode. Het Statuut van Rome van het Internationaal Strafhof (ICC) classificeert opzettelijke uithongering als een oorlogsmisdaad (Artikel 8(2)(b)(xxv)).
- De belegering van Israël, die sinds maart 2025 alle voedsel, water en medische behoeften blokkeert, richt zich zonder onderscheid op de 2,3 miljoen bur-

gers van Gaza, wat leidt tot gedocumenteerde hongersdood en ernstige ondervoeding, zoals gerapporteerd door Amnesty International (2025). Dit vormt genocide, zoals bevestigd door Amnesty International en een enquête onder genocidespecialisten, die stellen dat de opzettelijke ontbering voldoet aan de criteria van de Genocideconventie (Amnesty International, 2025; Genocide Scholars Survey, 2024).

2. **Verplichting om humanitaire hulp te faciliteren:**

- Artikel 70 van Aanvullend Protocol I en ICRC-regel 55 verplichten partijen om snelle en ongehinderde humanitaire hulp aan burgers toe te staan. Het algemene verbod van Israël op hulp, inclusief door de VS gefinancierde konvoien, schendt deze verplichting, waarbij UNRWA meldt dat er al meer dan 14 weken geen hulp Gaza binnenkomt (UNRWA Situatierapport #172, 2024).

3. **Collectieve bestraffing:**

- Artikel 33 van de Vierde Geneefse Conventie verbiedt collectieve bestraffing. De belegering straft de gehele bevolking van Gaza voor de acties van Hamas, wat een oorlogsmisdaad vormt, zoals benadrukt door Human Rights Watch (2023).

4. **Amerikaanse Foreign Assistance Act (Sectie 620I):**

- Sectie 620I verbiedt militaire hulp aan landen die Amerikaanse humanitaire hulp beperken. De blokkade van Israël op door de VS gefinancierde hulp, zoals gedocumenteerd in een gelekte memo van het ministerie van Buitenlandse Zaken (DAWN, 2025), schendt deze wet, waarbij wetgevers zoals senator Bernie Sanders oproepen tot opschorting van militaire hulp (Sanders, 2024). Dit weerspiegelt de morele en wettelijke verplichting om genocide te voorkomen, in lijn met de oproep van de Genocideconventie tot actie tegen dergelijke misdaden.

Schendingen van de Joodse wet (Halacha)

De Joodse wet, of Halacha, gebaseerd op de Torah, Talmoed en rabbijnse interpretaties, benadrukt ethisch gedrag, zelfs in oorlogstijd. Belangrijke principes zijn onder meer:

1. **Pikuach Nefesh:**

- Het principe van *pikuach nefesh* (het redden van een leven), geworteld in de Talmoed (Yoma 85b), geeft prioriteit aan het behoud van mensenlevens boven vrijwel alle andere geboden. De belegering, die hongersnood en dood veroorzaakt, druist rechtstreeks in tegen dit principe door burgerslevens onnodig in gevaar te brengen.

2. **Oorlogswetten (Din Milchama):**

- Maimonides stelt in *Mishneh Torah* (Wetten van Koningen en hun Oorlogen 6:7) dat bij een belegering één kant open moet blijven om burgers toegang te geven tot essentiële behoeften, waardoor complete blokkades worden verboden. De totale belegering van Israël, die alle toegangspunten blokkeert, schendt deze regel en veroorzaakt wijdverspreid lijden onder niet-strijders, inclusief kinderen, zoals gerapporteerd door OHCHR (2025).

Als staat die zich identificeert met Joodse waarden, schenden de acties van Israël de ethische mandaten van Halacha, met name *pikuach nefesh*, die het behoud van levens

prioriteert.

Overtreding van ICJ-preventieve maatregelen

In de genocidezaak van Zuid-Afrika tegen Israël heeft het ICJ in 2024 bindende voorlopige maatregelen uitgevaardigd om genocide te voorkomen en humanitaire toegang te waarborgen:

- **26 januari 2024:** Beval Israël om daden onder Artikel II van de Genocideconventie te voorkomen, waaronder moord, ernstige schade en het creëren van omstandigheden die leiden tot fysieke vernietiging, en om humanitaire hulp te waarborgen (ICJ-bevel, 2024).
- **28 maart 2024:** Vanwege verslechterende omstandigheden, waaronder hongersnood, herhaalde het ICJ de noodzaak van ongehinderde humanitaire toegang door heel Gaza (ICJ-bevel, 2024).
- **24 mei 2024:** Beval Israël om zijn militaire offensief in Rafah te staken en omstandigheden te waarborgen die niet leiden tot de fysieke vernietiging van Palestijnen, met nadruk op ongehinderde toegang tot hulp (ICJ-bevel, 2024).

De totale belegering van Israël sinds maart 2025, die alle hulp blokkeert en leidt tot hongersnood, is in directe strijd met deze bevelen. Verklaringen van Israëlische functionarissen, zoals die van minister van Financiën Bezalel Smotrich in april 2025 dat “zelfs geen koreltje tarwe Gaza zal binnengaan” (Middle East Eye, 2025), wijzen op niet-naleving, wat de zaak van Zuid-Afrika versterkt.

Wettelijke verplichtingen onder de Genocideconventie

De Conventie van 1948 inzake de Preventie en Bestrafing van de Misdaad van Genocide legt specifieke verplichtingen op aan staten om genocide te voorkomen en te bestraffen, gedefinieerd als daden begaan met de intentie om een nationale, etnische, raciale of religieuze groep geheel of gedeeltelijk te vernietigen (Artikel II). Belangrijke verplichtingen zijn onder meer:

1. Preventie (Artikel I):

- Staten moeten alle maatregelen binnen hun macht nemen om genocide te voorkomen, inclusief diplomatieke, economische en militaire acties om lopende genocidale daden te stoppen. De uitspraak van het ICJ in 2007 in *Bosnië tegen Servië* verduidelijkte dat staten moeten handelen wanneer ze invloed hebben op actoren die genocide plegen, zoals via wapenleveranties of politieke steun (ICJ, 2007).
- In Gaza moeten staten die militaire of economische hulp aan Israël bieden, zoals de VS, het VK en Duitsland, ervoor zorgen dat hun steun geen genocide faciliteert. Het niet handelen brengt het risico van schending van deze verplichting met zich mee.

2. Bestrafing (Artikel III):

- Staten moeten personen die verantwoordelijk zijn voor genocide, inclusief medeplichtigheid, vervolgen of uitleveren (Artikel III). Dit geldt voor Israëlische functionarissen, zoals blijkt uit de ICC-arrestatiebevelen die in november 2024 werden uitgevaardigd voor uithongering als oorlogsmisdaad (ICC, 2024).

3. **Geen medeplichtigheid (Artikel III(e)):**

- Staten mogen niet medeplichtig zijn aan genocide, inclusief het leveren van wapens of steun aan actoren die genocidale daden plegen. Landen die wapens aan Israël leveren, lopen het risico op medeplichtigheid als deze de belegering faciliteren (Amnesty International, 2025).

4. **Jurisdictie en samenwerking (Artikelen V-VI):**

- Staten moeten nationale wetgeving invoeren om de Conventie af te dwingen en samenwerken met internationale tribunalen zoals het ICJ en ICC. De zaak van Zuid-Afrika, gesteund door meer dan 30 staten, weerspiegelt deze samenwerking en dringt aan op verantwoording van Israël door het ICJ (ICJ-persbericht, 2025).

Wettelijke verplichtingen onder Responsibility to Protect (R2P)

De Responsibility to Protect, goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de VN in 2005 (Wereldtopuitkomstendocument, paragrafen 138-139), verplicht staten om bevolkingen te beschermen tegen genocide, oorlogsmisdaden, etnische zuivering en misdaden tegen de menselijkheid. R2P bestaat uit drie pijlers:

1. **Pijler I: Verantwoordelijkheid van de staat:**

- Elke staat moet zijn bevolking beschermen tegen genocide. Israël, als bezetende macht in Gaza, faalt in deze verplichting door een belegering op te leggen die hongersnood en dood veroorzaakt (OHCHR, 2025).

2. **Pijler II: Internationale ondersteuning:**

- De internationale gemeenschap moet staten helpen via diplomatieke, humanitaire en andere middelen. Landen zoals Jordanië en Egypte hebben geprobeerd hulp te leveren, maar de blokkade van Israël belemmert deze inspanningen (Middle East Eye, 2025).

3. **Pijler III: Tijdige en beslissende reactie:**

- Als een staat faalt om zijn bevolking te beschermen, moet de internationale gemeenschap collectieve actie ondernemen, ook via de VN-Veiligheidsraad. De niet-naleving van Israël van ICJ-bevelen activeert deze verplichting, hoewel veto's van de VS actie hebben geblokkeerd (VN-Veiligheidsraad, 2024).

Bewijs van genocide: *Actus Reus* en *Mens Rea*

De genocidezaak van Zuid-Afrika stelt dat de acties van Israël in Gaza, inclusief de belegering van 2025, genocide vormen, zoals bevestigd door Amnesty International en genocidespecialisten:

1. **Actus Reus (Fysieke daden):**

- De Genocideconventie (Artikel II) definieert genocide als daden zoals moord, het veroorzaken van ernstige lichamelijke of mentale schade en het opleggen van levensomstandigheden die berekend zijn om fysieke vernietiging te veroorzaken. De belegering van Israël voldoet aan deze criteria:
 - **Moord en ernstige schade:** Hongersdood, skeletachtige kinderen en instortende ziekenhuizen vormen moord en ernstige schade (Amnesty International, 2025).
 - **Levensomstandigheden:** De blokkade creëert omstandigheden voor fysieke vernietiging, waarbij meer dan de helft van de bevolking van Gaza te maken heeft met “catastrofale” honger (OHCHR, 2025).

2. Mens Rea (Opzet):

- De Conventie vereist de intentie om een groep (Palestijnen in Gaza) geheel of gedeeltelijk te vernietigen. Verklaringen van functionarissen zoals Yoav Gallant (2023), Bezalel Smotrich (2025) en Moshe Saada (2025) tonen de intentie om Gazanen uit te hongeren, zoals gerapporteerd door Amnesty International en The Washington Post (2025).

Juridische verantwoordelijkheid voor politieke leiders die Israël steunen

Politieke leiders die Israël blijven steunen ondanks sterk bewijs van voortdurende genocide, riskeren beschuldigingen van medeplichtigheid en het aanzetten tot genocide en oorlogsmisdaden onder internationaal en nationaal recht, omdat hun acties de schendingen van Israël kunnen faciliteren of mogelijk maken:

1. Internationaal recht:

- **Genocideconventie (Artikel III(e)):** Medeplichtigheid aan genocide omvat het bieden van materiële steun, zoals wapens, financiering of diplomatieke dekking, die genocidale daden faciliteert. Leiders in landen zoals de VS, het VK en Duitsland, die Israël van wapens en militaire hulp voorzien, kunnen aansprakelijk zijn als hun steun de belegering mogelijk maakt. De VS biedt bijvoorbeeld jaarlijks meer dan \$3 miljard aan militaire hulp, ondanks bewijs van genocide (CRS-rapporten, 2025; Amnesty International, 2025).
- **Statuut van Rome (Artikel 25(3)(c)):** Het ICC kan personen vervolgen die helpen, aanzetten of bijdragen aan oorlogsmisdaden, inclusief uithongering. Het leveren van wapens of het blokkeren van VN-resoluties kan dergelijke hulp vormen. Mensenrechtenorganisaties hebben opgeroepen tot onderzoeken naar functionarissen van de VS, het VK en Duitsland voor hun rol bij het bewapenen van Israël, met verwijzing naar medeplichtigheid aan uithongering en genocide (The Guardian, 2025).
- **Gebruikelijk IHR:** Staten en individuen mogen niet bijdragen aan IHR-schendingen. Leiders die onvoorwaardelijke steun bieden, riskeren aansprakelijkheid voor het faciliteren van oorlogsmisdaden, zoals collectieve bestrafing en uithongering. De ICJ-uitspraak van 2007 in *Bosnië tegen Servië* stelde vast dat sta-

ten met invloed op daders moeten handelen om genocide te voorkomen, of verantwoordelijkheid dragen (ICJ, 2007).

- **Universele jurisdictie:** Sommige staten staan vervolging van internationale misdaden toe, ongeacht waar ze plaatsvinden. Leaders kunnen te maken krijgen met juridische stappen in landen zoals Spanje of België, waar universele jurisdictie is toegepast op genocidezaken (Al Jazeera, 2025).

2. Nationaal recht:

- **Amerikaans recht:**

- De Foreign Assistance Act (Sectie 620I) verbiedt militaire hulp aan landen die humanitaire hulp van de VS beperken. Leaders die de schendingen van Israël negeren, zoals gedocumenteerd door DAWN (2025), kunnen nationale juridische uitdagingen tegenkomen wegens overtreding van deze wet, vooral gezien oproepen van wetgevers zoals senator Bernie Sanders om hulp op te schorten (Sanders, 2024).
- De Genocide Convention Implementation Act (18 U.S.C. § 1091) staat vervolging van Amerikaanse staatsburgers toe voor medeplichtigheid aan genocide. Functionarissen die hulp aan Israël goedkeuren, kunnen worden getarget, vooral als rechtbanken vaststellen dat dergelijke steun genocidale daden faciliteert (DAWN, 2025).
- NGO's hebben rechtszaken aangespannen tegen Amerikaanse functionarissen, waarbij ze schendingen van nationaal en internationaal recht beweren door voortdurende wapenverkopen aan Israël, met lopende zaken bij federale rechtbanken (Reuters, 2025).

- **Brits recht:**

- De International Criminal Court Act 2001 maakt vervolging van Britse staatsburgers mogelijk voor het helpen bij oorlogsmisdaden of genocide. Wapenexport naar Israël, ondanks bewijs van genocide, heeft geleid tot juridische uitdagingen tegen Britse functionarissen, waarbij activisten proberen licenties te stoppen (Al Jazeera, 2025).
- De Britse Ministeriële Gedragscode vereist naleving van internationaal recht, en het niet aanpakken van medeplichtigheid kan leiden tot nationale aansprakelijkheid, zoals te zien is in openbare onderzoeken naar wapenverkopen (The Guardian, 2025).

- **Duits recht:**

- De Duitse Code of Crimes Against International Law (VStGB) criminaliseert medeplichtigheid aan genocide en oorlogsmisdaden. Voortdurende wapenexport naar Israël, ondanks ICJ-bevelen, heeft geleid tot rechtszaken tegen Duitse functionarissen, waarbij rechtbanken beoordelen of exporten internationale verplichtingen schenden (DW, 2025).
- De constitutionele verplichting van Duitsland aan mensenrechten, geworteld in het juridische kader na de Holocaust, verhoogt de druk op leaders om medeplichtigheid te vermijden (Duits Federaal Ministerie van Buitenlandse Zaken, 2025).

- **Andere jurisdicties:**

- Landen zoals Canada, Frankrijk en Nederland, met nationale wetten die medeplichtigheid aan internationale misdaden criminaliseren, staan onder toenemende druk om leiders te onderzoeken die Israël steunen. De Canadese Crimes Against Humanity and War Crimes Act staat bijvoorbeeld vervolging toe van functionarissen die betrokken zijn bij wapenexport (Reuters, 2025).
- Het Franse strafrecht omvat bepalingen voor medeplichtigheid aan genocide, en NGO's hebben klachten ingediend tegen functionarissen voor wapenverkoop aan Israël (Le Monde, 2025).

3. Casestudy's en precedenten:

- **Darfur (2009):** Het ICC vaardigde arrestatiebevelen uit voor Soedanese functionarissen, waaronder voor medeplichtigheid aan genocide, waarmee een precedent werd geschapen voor het vervolgen van leiders die gruweldaden mogelijk maken door materiële steun (ICC, 2009).
- **Srebrenica (1995):** Het Internationaal Tribunaal voor het voormalige Joegoslavië (ICTY) veroordeelde individuen voor medeplichtigheid en het aanzetten tot genocide door logistieke steun te bieden, waarmee aansprakelijkheid voor indirecte bijdragen werd vastgesteld (ICTY, Aanklager tegen Krstić, 2001).
- **Myanmar (2017):** VN-rapporten riepen op tot onderzoeken naar internationale actoren die wapens leverden aan Myanmar tijdens de Rohingya-genocide, wat het risico op medeplichtigheid voor staten en leiders benadrukt (VN-Mensenrechtenraad, 2018).
- Deze precedenten suggereren dat leiders die Israël steunen via wapens, financiering of diplomatieke dekking soortgelijke controles kunnen ondergaan, vooral nu het bewijs van genocide zich opstapelt.

4. Praktische implicaties:

- **ICC-vervolgingen:** De ICC-arrestatiebevelen van november 2024 voor Israëlische functionarissen voor uithongering als oorlogsmisdaad duiden op een actieve onderzoeksfase, die kan worden uitgebreid naar buitenlandse leiders die steun bieden. NGO's zoals Amnesty International hebben het ICC aangespoord om functionarissen uit de VS, het VK en Duitsland te onderzoeken voor medeplichtigheid (Amnesty International, 2025).
- **Nationale rechtszaken:** Leiders worden geconfronteerd met toenemende nationale juridische uitdagingen, met rechtszaken in de VS, het VK en Duitsland die schendingen van nationale wetten beweren die medeplichtigheid aan genocide en oorlogsmisdaden verbieden (Reuters, 2025; DW, 2025).
- **Reputatie- en politieke gevolgen:** Leiders riskeren publieke tegenstand en reputatieschade, zoals te zien is in protesten en campagnes tegen functionarissen die de acties van Israël steunen (Al Jazeera, 2025).
- **Sancties en reisverboden:** Leiders die betrokken zijn bij medeplichtigheid kunnen te maken krijgen met sancties of reisbeperkingen, zoals gezien in zaken met Soedanese en Syrische functionarissen (VN-Veiligheidsraad, 2011).

5. Bewijs dat aansprakelijkheid triggert:

- **Amnesty International-rapporten:** Gedetailleerde documentatie van de belegering van Israël als genocidaal, met oproepen tot aansprakelijkheid voor sta-

ten die dit mogelijk maken (Amnesty International, 2025).

- **Enquête onder genocidespecialisten:** Een enquête uit 2024 die de acties van Israël als genocide bevestigt, verhoogt de druk op ondersteunende staten (Genocide Scholars Survey, 2024).
- **ICJ-bevelen:** De niet-naleving van Israël van de bevelen van 2024 biedt juridische gronden om ondersteunende staten verantwoordelijk te houden voor het niet voorkomen van genocide (ICJ-bevelen, 2024).
- **VN-rapporten:** Waarschuwingen van VN-experts voor een “voortdurende genocide” in Gaza impliceren staten die steun blijven bieden (OHCHR, 2025).

Genocide als de “misdaad der misdaden”

Genocide is de “misdaad der misdaden” onder internationaal recht, een onuitwisbare smet op de menselijke geschiedenis vanwege de intentie om hele groepen uit te roeien. Bedacht door Raphael Lemkin in 1944 en vastgelegd in de Genocideconventie van 1948, beoogt het gruweldaden zoals de Holocaust te voorkomen. De Genocideconventie, R2P en nationale wetten zoals de Amerikaanse Foreign Assistance Act leggen een wettelijke en morele verplichting op om genocide te voorkomen en te bestraffen, waarbij staten en leiders verantwoordelijk zijn voor inactiviteit of medeplichtigheid.

Steun voor de ICJ-zaak van Zuid-Afrika

De zaak van Zuid-Afrika, gesteund door meer dan 30 staten, wordt versterkt door de niet-naleving van Israël van ICJ-bevelen, internationale steun, humanitair bewijs en ICC-acties. Het risico op beschuldigingen tegen politieke leiders die Israël steunen onderstreept de urgentie om deze crisis aan te pakken.

Conclusie

De totale belegering van Gaza door Israël sinds maart 2025 vormt genocide, in strijd met het internationaal humanitair recht, de Joodse wet en ICJ-maatregelen. De Genocideconventie en R2P leggen strikte verplichtingen op aan staten om genocide te voorkomen en te bestraffen, verplichtingen die Israël en zijn ondersteuners riskeren te schenden. Politieke leiders die Israël blijven steunen via wapens, financiering of diplomatieke dekking, ondanks sterk bewijs van genocide, kunnen beschuldigingen krijgen van medeplichtigheid en het aanzetten tot genocide en oorlogsmisdaden onder internationaal en nationaal recht, inclusief de Amerikaanse Foreign Assistance Act, de Britse ICC Act en de Duitse VStGB. De internationale gemeenschap moet daadkrachtig optreden om deze gruweldaden te stoppen en gerechtigheid te handhaven, en ervoor zorgen dat degenen die in deze crisis naast Israël staan, verantwoording afleggen in de rechtszaal.

Belangrijke verwijzingen

- UNRWA Situatierapport #172
- Amnesty International: Belegering van Israël
- OHCHR: Voortdurende genocide

- ICJ-bevelen 2024
- Smotrich-verklaring
- DAWN: Sectie 620I
- Sanders: Foreign Assistance Act
- ICC-arrestatiebevelen
- Bosnië tegen Servië
- Wereldtopuitkomst 2005
- Human Rights Watch: IHR in Gaza